

Kdybych já byl dospělý, tak bych se oženil,

a vzal bych si
takovou holku,
co ječí, když uvidí
rosničku, ale neřekne,
že je hnusná a fuj,

co umí vyfukovat
mýdlové bubliny,
které nikdy neprasknou,

co se lekne, když
jí bouchnu u ucha
papírovým pytlíkem,
ale pak se na mě
nerozzlobí

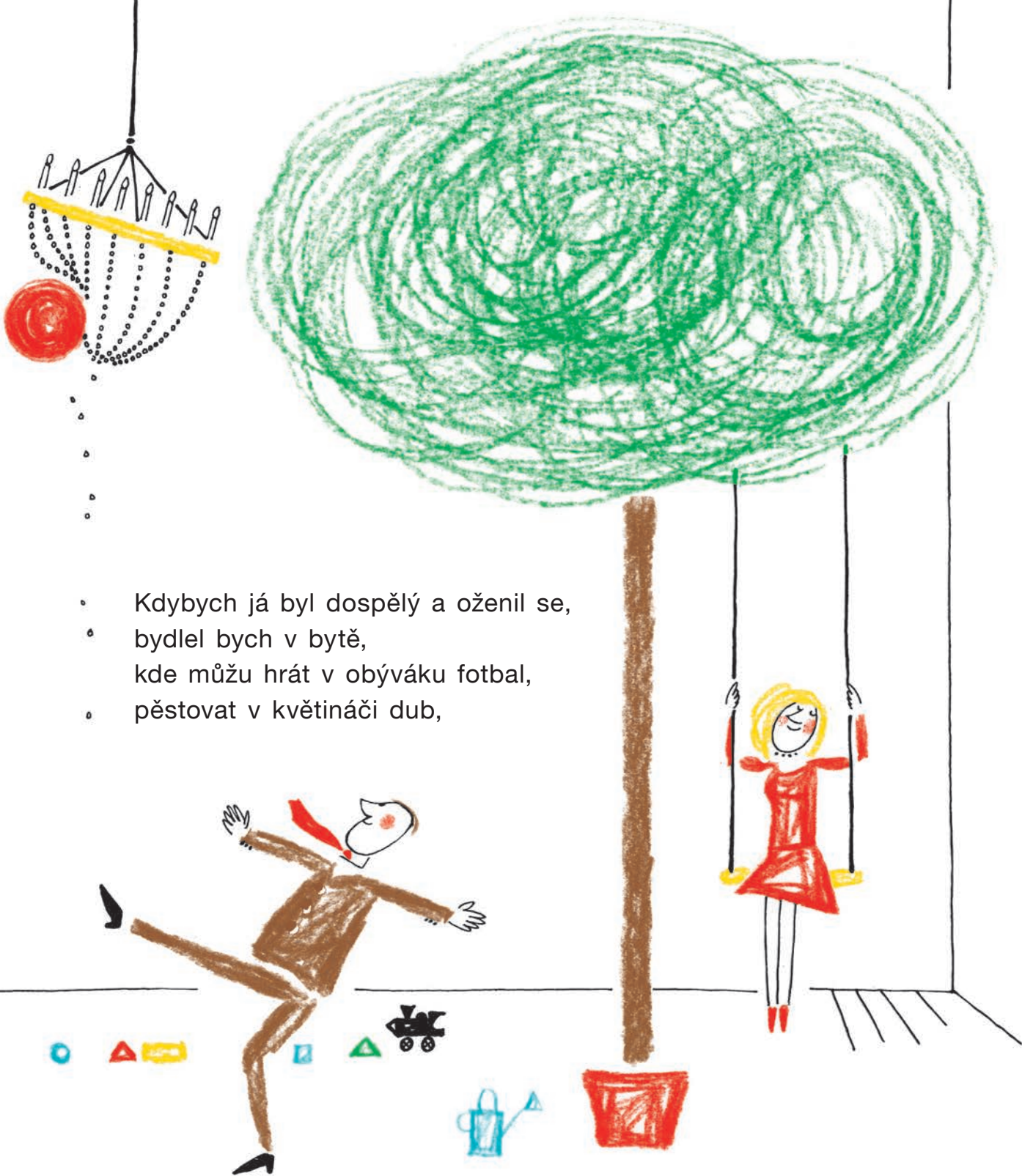
a co umí přivázat k drakovi pevně provázek.

Já a ta holka, co bych si ji vzal za ženu,
polezeme po čtyřech po zemi tak dlouho, jak budeme chtít,
a přitom budeme z plných plic troubit na papírové trumpety.

Oba budeme dospělí, a tak na nás nikdo nebude křičet,
ať toho necháme, jinak že se zblázní.

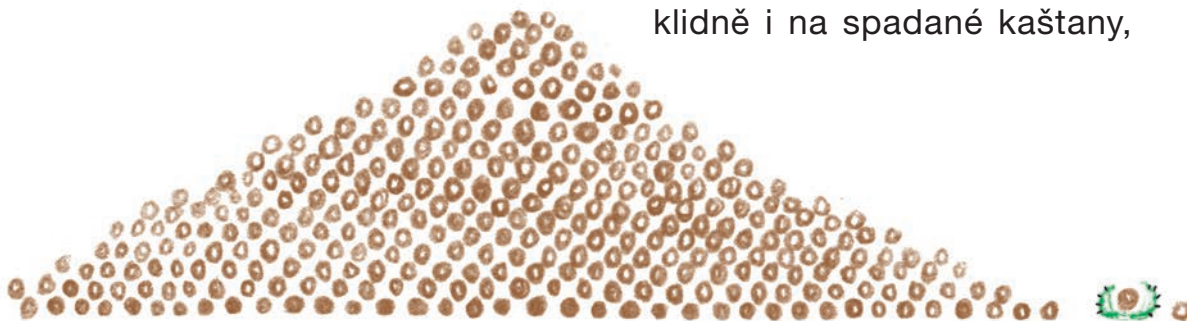
- Kdybych já byl dospělý a oženil se,
- bydlel bych v bytě,
- kde můžu hrát v obýváku fotbal,
- pěstovat v květináči dub,

a ve vaně chovat zlaté rybičky.

A nikdy bych nic nevyhodil,
protože by tam bylo dost místa na všechno, co si přinesu,

klidně i na spadané kaštiny,

rezavé hřebíky,

zamotaný provázek,

vyhozený lístek na tramvaj

nebo na nemocného ježečka.

V domě, kde bychom bydleli, bychom měli
za sousedy jen takové paní a pány, co nám
dovolí vzít do ruky jejich kanárka,

nabídnou nám
patku z čerstvě
upečeného
štrúdlu,

pošlou nás
samotné na nákup
a dají nám barevný
nákupní seznam

a s úsměvem
nás povzbuzují,
když jim hrajeme pod
oknem kopanou.

Kdybych já byl dospělý a ženatý, měl bych spoustu dětí,
protože rád hraju hry, na které je potřeba spousta dětí.

Byl bych tatínek té spousty dětí a ta holka,
co se s ní ožením, by byla jejich maminka.

Já a ta holka, co se s ní ožením, bychom si s těmi dětmi
celý den pořád jen hráli!

Na honěnou,

na schovávanou,

na slepou bábu.

